

Zinloos achterhoedegevecht voor IMF-zetel

Column
Wim Boonstra

met vrijwel allemaal dezelfde mening: het is heel belangrijk! Het had een hoog WC-eendgehalte, zullen we maar zeggen.

De verfrissende uitzondering was Eduard Bomhoff. Die stelde dat ons land zijn zetel beter direct ter beschikking kan stellen aan Indonesië. Een van de grootste democratieën ter wereld, een economie die nu al anderhalf keer zo groot is als de onze en gelegen in het snelst groeiende deel ter wereld. Kijk, dat is nou eens strategisch denken. Maar de kans dat ons land in het huidige tijdsgewricht bereid is in te schikken voor het grootste moslimland ter wereld is niet zo groot. Toch moeten we naar mijn stellige overtuiging ophouden met het trekken aan een dood paard.

Het IMF is in 1945 opgericht. De machtsverhoudingen binnen het fonds weerspiegelen dan ook die van vlak na de oorlog. En die zijn de afgelopen decennia nogal veranderd. Landen als Brazilië, India, Indonesië en natuurlijk

China hebben zich ontwikkeld tot economische grootmachten, de relatieve positie van de VS en Europa is navenant kleiner geworden. Dit moet vanzelfsprekend tot uiting komen in de machtsverhoudingen binnen het IMF. Nu hebben de VS daar nog een vetorecht en de Europese landen zijn zwaar oververtegenwoordigd. Dat is voor de opkomende landen niet aanvaardbaar.

We kunnen uiteraard besluiten om koste wat het kost aan onze zetel te blijven hangen. Dat is niet erg slim, want daarmee wordt het IMF vanzelf een steeds minder relevante instelling. Zoals nu al blijkt bij de discussie over de zogenaamde valutaoorlog ligt de

Politici moeten eens begrijpen dat kosten en baten van Europa niet met boekhouden alleen te vatten zijn

sleutel voor de oplossing van veel mondiale vraagstukken voor een belangrijk deel bij de opkomende markten, China voorop. Als die landen zich in het IMF niet serieus genomen voelen zullen ze hun eigen instellingen oprichten en verdwijnt het IMF in de marge. Dan bestaat het G2-overleg straks uit China en de VS, bij de G5 schuiven India en Brazilië en Japan aan. Er is helemaal niets 'strategisch' aan het koste wat kost vasthouden aan onze plek bij IMF en Wereldbank en het mogen meepraten bij de G20. En de grote rol die Nederland momenteel bij de BIS speelt heeft waarschijnlijk vooral van doen met de kwaliteit onze vertegenwoordiger daar, Nout Wellink.

Wat dan wel? Het IMF kan inderdaad een belangrijke rol blijven spelen, is daar ook goed voor toegerust, maar dan moeten de machtsverhoudingen grondig worden gewijzigd. De VS moeten inschikken, Europa moet inschikken en de opkomende

markten moeten een grotere plek krijgen. Alleen een gezamenlijk Europa kan in dat hervormde IMF nog een grote rol spelen. Als wij een belangrijke rol willen blijven spelen moet ons land dan ook zijn volle gewicht inzetten op de Europese kaart.

Dat begint ermee dat onze politici eindelijk eens moeten begrijpen dat de kosten en baten van Europa een veel bredere dimensie kennen dan de boekhoudkundige insteek die we nu vaak hanteren: hoeveel dragen we af en hoeveel subsidie krijgen we terug? Ons bedrijfsleven en dus onze welvaart heeft een enorm belang bij een krachtig Europa dat op mondiaal niveau zich sterk blijft maken voor vrijhandel en financiële stabiliteit. De Nederlandse positie in de wereld staat momenteel inderdaad op het spel. Maar echt niet vanwege onze IMF-zetel.

.....
**Wim Boonstra is chiel econo-
mist van Rabobank.**

